

TRIBUNA

Josep Miquel Bausset
MONJO DE MONTSERRAT

«EL CAMÍ DEL MONJO»

Aquest és el títol d'un llibre, àgil i de lectura fàcil, que recull les converses tranquil·les i sinceres del P. Ramon Ribera amb Salvador Giral.

Nascut a Barcelona el 9 de gener de 1949, Ramon Ribera va entrar a Montserrat el novembre de 1968, va fer la professió temporal el 18 de maig de 1970, la professió solemne el 24 de juny de 1973 i fou ordenat prevere el 13 de febrer de 1982.

Doctor en Sagrada Escripura, ha estat professor de Bíblia, formador de monjos joves a Montserrat, prior del monestir de Sant Miquel de Cuixà (1991-1994) i de Montserrat (2000-2007) i director de la Casa d'Espiritualitat del Miracle durant el temps que va residir en aquest monestir del Solsonès (2007-2019).

El P. Ramon, que ha estat un gran excursionista i escalador, i que ha heretat la passió per la muntanya d'un seu oncle, mossèn Jaume Oliveras, ha practicat senderisme i escalada, i els anys setanta i vuitanta participà en rescats d'escalada o d'excursionistes extraviats a Montserrat. Gran caminador, el P. Ramon ha fet nombroses excursions al Pirineu i també als Alps, ja que la muntanya és per a ell una passió. Com ha dit ell mateix, «m'agrada el silenci i la contemplació» i per això

«La unió especial amb la natura ha portat el P. Ramon a donar-se als altres i a Déu»

«em puc quedar embadalit mirant un paisatge o escoltant el cant d'un ocell». També visità la muntanya del Sinaí durant els seus estudis a Jerusalem.

El P. Ramon Ribera, que ha fet grans travesses al Pirineu català (1968), de Lurdes a Montserrat (1990) i de Montserrat a Sant Jaume de Compostel·la (1994), ha publicat diverses guies de muntanya, com *Camins i canals de Montserrat*, *Caminant a Montserrat*, *Caminant al Canigó*, o encara, *A peu... pel camí de Sant Jaume des de Montserrat*.

El P. Ramon va començar a caminar de ben petit: «Als tretze o catorze anys vaig trobar en la muntanya una manera d'anar més a fons com a persona». Per a ell «la muntanya era un repte», ja que «la muntanya m'ha anat conquerint a mi mateix. M'ha fet més silencios i tenaç, m'ha fet veure l'invisible, perquè a la muntanya, sovint, es veu l'invisible». La unió especial amb la natura ha portat el P. Ramon a donar-se als altres i a Déu, ja que com ha manifestat ell mateix, «els altres et porten a Déu, com diu Sant Pacomi d'Egipte: Ves als altres i trobaràs Déu».

Si, al Pròleg de la Regla, amb un sentit simbòlic, Sant Benet demana als monjos: «Correu mentre tingueu la llum de la vida», no és estrany que el P. Ramon també hagi dit que «caminar és una acció simbòlica que m'ajuda a continuar buscant».

Home rialler i delicat en el tracte, el P. Ramon Ribera és un monjo que a través de la natura ha servit els homes i Déu. I és que tot trobant i servint els homes, podem trobar Déu.